

Convocatòria

La Masia 2025

Improvisación es una palabra para algo que no puede mantener un nombre

Descripció i proposta de desenvolupament.

El projecte presentat a la present convocatòria es tracta d'un projecte d'investigació artística basat en la pràctica, el qual es veu mogut com a motivació per una gran curiositat per a plantejar una nova manera d'entendre la pràctica escultòrica i les formes de relació amb altres cossos. L'oportunitat de rebre aquesta beca suposa poder garantir un espai per a possibilitar aquest assaig o experimentació, i, encara més, ajudar-me a poder desplegar tot un procés previ a la producció de l'exposició que tindrà a Can Felipa l'any vinent gràcies a rebre la beca Can Felipa Arts Visuals.

Improvisación es una palabra para algo que no puede mantener un nombre és un projecte que embasta escultura i dansa per a investigar i assajar, des de la intersecció entre pràctiques, noves formes de relació.

Mitjançant les eines del *Contact Improvisation*², la proposta del projecte es basa a realitzar un apropament a l'escultura a través d'un diàleg amb el material en el qual no s'imposi una forma. Un diàleg en què se sostingui una exploració i escolta contínues entre cos i matèria; entenent la pràctica del Contact Improvisation com un espai o metodologia propers al feminisme posthumà, on noves formes d'escolta entre cossos (humans i no humans) s'activen. Un mode de *fer amb* (pensant amb Donna Haraway) la matèria, enlloc de *fer sobre*.

¹El títol pren l'enunciat d'un article d'Steve Paxton (creador del Contact Improvisation)

“Improvisation Is A Word for Something That Can't Keep A Name”.

²Contact Improvisation (CI) és una pràctica de dansa postmoderna que explora el moviment a través del pes compartit, el tacte i la consciència física.

És així com el projecte planteja entendre els materials com un estat latent, un lloc per a una escriptura i escolta sostingudes; comprenent durant el procés l'escultura com un espai potencial de relació, una zona de recerca intermèdia entre cos-material i cos-humà.

Aquest procés d'investigació sensible es pretén formalitzar amb un conjunt de peces escultòriques, registres audiovisuals i escrits del procés. Un conjunt pensat per a poder desplegar un espai sensible on reflexionar i relacionar-se amb altres modes d'estar, escoltar i relacionar-nos.

En resum, el projecte pretén explorar la potencialitat del gest i les possibilitats de l'escultura i la dansa com a processos d'escolta entre cossos. Un estirar-se a pensar des d'un camp del feminisme posthumà que ens proveeixi de nous modes de relacionar-nos i generar esdevenirs, contagis i desplaçaments.

La proposta de desenvolupament del projecte (desplegada de forma més concisa a l'apartat de *metodologia*) es basa, aleshores, en prendre el Contact Improvisation com a eina o com a espai de recerca principal per a treballar des d'allà l'escultura: és a dir, basar el procés escultòric en el tacte, l'escolta i diàleg cap a un altre cos (en aquest cas, un cos-material). Deixar a la matèria tenir la seva agència, i que, a través de la improvisació del cos responent a les seves característiques i moviment propi (temperatura, densitat, temps de forjat...) es vagi produint la forma.

Sota aquesta premissa pràctica, es planteja assajar amb diferents materials com el fang, l'escaiola, els fluids no newtonians² i el ciment, de manera que es produeixin variacions en les seves característiques i, per tant, l'escolta i improvisació amb aquests sigui diferent i atengui la seva diversitat. Mentre es produeix aquesta experimentació escultòrica i de moviment, es planteja registrar el procés de forma audiovisual i, alhora, dur a terme una pràctica d'escriptura per a veure com aquesta es pot veure afectada d'aquestes relacions (així com succeeix en la simbiosi entre escultura i dansa).

Objectius.

Els objectius del projecte es basen principalment a investigar i assajar maneres amb les quals establir relacions i fer amb diferents materials, de manera que es produeixi un qüestionament posthumanista cap a les formes amb què l'escultura pensa i imposa formes a la matèria.

Per a dur a terme aquest nou posicionament o manera de fer, es planteja emprar la dansa i les seves eines d'improvisació com un espai de reflexió per a promoure altres formes d'entrar en relació i fer amb els materials, així com buscar maneres de crear des de l'escolta als altres cossos (humans i no-humans); un fer de forma simbiòtica.

D'aquesta d'investigació i experimentació, es té com a objectiu obtenir un seguit de formes escultòriques, performance, vídeos i escrits que recullin un registre visual i tàctil aquest procés, i que puguin obrir la possibilitat a fer desplegaments a l'espai d'aquesta recerca per a compartir amb altres cossos les conclusions i desenvolupament del projecte.

En resum, és un projecte basat en un objectiu d'investigació i assaig, així com d'orientar-se després cap al desig de poder obrir i compartir processos; d'entendre la recerca artística com quelcom que produeix afectacions i afeccions col·lectives. Un projecte que parteix de la relació i busca esdevenir, alhora, un espai de relació.

Metodologia de treball proposada.

Sota la premissa d'emprar el *Contact Improvisation* com un espai d'escolta entre cossos, es pretén dur a terme un conjunt d'assajos amb diferents materials. La idea es basa a construir una somateca escultòrica fruit dels diferents diàlegs i experimentacions, prenent les investigacions i pràctiques iniciades els darrers mesos. Conjuntament i de forma simbiòtica a aquesta recerca corporal i matèrica, es pretén anar registrant el procés de forma sonora i audiovisual, acompanyant aquests registres, alhora, amb un diari personal o assaigs escrits on, a través de la paraula, es busqui transmetre les sensacions de l'entrada en contacte i escolta cap a cada material (amb l'objectiu de poder, si escau, buscar crear un llibre o un objecte que serveixi com un espai on obrir processos i compartir experiències). Es valora la possibilitat que aquests registres (tant sonors, visuals com escrits) puguin conformar part d'una performance o presentació pública del projecte.

La metodologia per a l'elaboració del projecte es basa essencialment en el *Contact Improvisation*, i, per tant, en la improvisació com una eina de treball basada en la recerca i experimentació amb altres cossos. No la cerca de formes i resultats; sinó una metodologia que cerca recrear-se en el procés, deixar-se endur per les sensacions i la constant escolta.

Tanmateix, per a estructurar un calendari o uns temps, es planteja dividir la investigació en diversos blocs segons el material amb què es treballi, els quals aniran evolucionant de materials menys “estables”, o que no poden mantenir una forma final (fluids no newtonians), a materials que canvien d'estat i que cada cop tenen temps d'asseccament o de forjat més ràpids (fang, ciment i escaiola).

Contact Improvisation entre l'artista i un fluid no newtonià².

Seguint les experimentacions elaborades el darrer any (en concret, durant l'estada creativa al Museu Tàpies amb Huaquian Zhang, Anna Sevilla i Julia Spínola), es realitzaria un registre audiovisual d'una pràctica de Contact amb un fluid no newtonià, aprofitant la possibilitat de resposta física d'aquest material.

Contact Improvisation entre l'artista i escaiola.

Es realitzaria una pràctica amb escaiola per a obtenir restes fixades d'aquest diàleg. L'interès en l'escaiola resideix en escoltar els seus temps de forjat, el seu canvi entre estats.

Contact Improvisation entre l'artista i ciment.

Per a ampliar l'escolta cap a un material amb temps de forjat, es realitzaria una sèrie d'exercicis amb ciment per a treballar des d'una major estona d'interacció. Aconseguint en el procés una sèrie de peces fixades testimonis d'aquest intercanvi.

Contact Improvisation entre l'artista i fang.

L'estat d'escolta corporal a través de Contact Improvisation es traslladaria al fang, aconseguint també en aquest procés una sèrie de peces fruit del diàleg entre cossos.

²Un fluid no newtonià és aquell fluid el qual la seva viscositat varia segons la temperatura i la tensió que se li aplica. No tenen un valor definit o constant de viscositat.

Perspectives de futur.

Les perspectives de futur d'aquest projecte es basen a poder desenvolupar la investigació i realitzar la producció de diferents peces escultòriques, videogràfiques i performatives per a poder ser exposades al Centre Cívic Can Felipa l'any 2026 (gràcies al premi Can Felipa Arts Visuals), així com a la Sala Muncunill de Terrassa, on l'artista tindrà una exposició al seu Espai Dos l'any 2026.

Per altra banda, es planteja la possibilitat de produir un llibre o artefacte editorial que reculli el procés d'investigació a través de l'escriptura creativa i el disseny editorial amb totes les imatges i altres registres recollits durant la durada de la recerca.

